

М О Т И В И

към присъда по НОХД №16415/2022г. по описа на РС - София

СРП е внесла обвинителен акт срещу подсъдимия В. П. К., за това, че на 19.06.2021г. около 01:00 часа в гр. С, ул. „К“ № в производствена база на „ПОЛИАЛ“ ООД, унищожил противозаконно чужди движими вещи – предно панорамно стъкло на товарен автомобил „Фиат Дукато Макси“ с рег.№ на стойност 420 лева, стъкло на предна лява врата на товарен автомобил „Фиат Дукато Макси“ с рег.№ на стойност 175 лева, стъкло на задна лява врата на товарен автомобил „Фиат Дукато Макси“ с рег.№ на стойност 130 лева, стъкло на задна лява врата на багажно отделение на товарен автомобил „Рено Канго“ с рег.№ на стойност 140 лева, стъкло на задна дясна врата на багажно отделение на товарен автомобил „Рено Канго“ с рег.№ на стойност 100 лева, 1бр. троен стъклопакет с площ от 0,78 кв.м. на стойност 58.50 лева и 1 бр. троен стъклопакет с площ от 1,25 кв.м. на стойност 93.75 лева или всички вещи на обща стойност 1117.25 лева, собственост на „ПОЛИАЛ“ ООД с ЕИК - престъпление по чл.216, ал.1 от НК.

В съдебно заседание, Прокурорът поддържа обвинението. Счита, че от събраните по делото доказателства на ДП, които потвърждават самопризнанията на подсъдимия се установили обективните и субективни признаци от състава на престъплението, за което е обвинен. Предлага при определяне на наказанието да се съобрази разпоредбата на чл.58а, ал.1 от НК и да се приспадне 1/3 от наказанието. Лишаване от свобода за срок от осем месеца, като целите на закона ще се постигнат и с отлагане на изпълнението за изпитателен срок от три години по чл.66 от НК, както и да се възложат на К. направените разноски в производство.

Служебният защитник на подсъдимия - адв. Недков, намира че с оглед на реда, по който се разглежда и решава делото и направените от подсъдимия самопризнания, които намира, че се потвърждават от събраните доказателства, категорично е установено, че е извършил престъплението, в което е обвинен и следва да бъде признат за виновен. По отношение на наказанието, счита че предвид наличието на смекчаващите вината обстоятелства като чисто съдебно минало, направените самопризнания и изказано съжаление, следва да се наложи наказание в минимален размер.

Подсъдимият признава изцяло фактите, изложени в обстоятелствената част на обвинителният акт и не желае да се събират доказателства за тези факти. Поддържа пледоарията на защитника си и изказва съжаление от стореното.

Съдът, след като обсъди на основание чл.14 и 18 от НПК доказателствата по делото, приема за установено следното от фактическа страна:

Подсъдимият В. П. К. е роден на г. в гр. Ш, живее в гр. С, ж.к. „С“, ул. „Ген. Ц“ №, българин, български гражданин, не е женен, не е осъждан, със средно образование, без работа е, ЕГН *****.

От направените по реда на чл.371, т.2 от НПК самопризнания и от доказателствата, събрани на досъдебното производство, проверени от съда при постановяване на определението по чл.372, ал.4 от НПК, се установява по категоричен начин, че подсъдимият е извършил престъплението, в което е обвинен.

На 19.06.2021г., около 01:00 часа, подсъдимият отишъл до производствената

база на „ПОЛИАЛ“ ООД, находяща се в гр. С, ул. „К“ №, тъй като на 17.06.2021г. отишъл да вземе неизплатено възнаграждение, което претендирал, че има да получава, в размер на 200 лева и тъй като му било отказано, той заявил, че ще изпочупи витрините на офиса с камъни.

По неустановен начин на посочената дата, К. прескочил оградата и влязъл в двора, където били паркирани два товарни автомобили на дружеството - товарен автомобил „Фиат Дукато Макси“ с рег.№ и товарен автомобил „Рено Канго“ с рег.№. С прът около метър, той започнал да удря по стъклата на автомобилите, в резултат, на което на товарен автомобил „Фиат Дукато Макси“ с рег.№ счупил предно панорамно стъкло, стъкло на предна лява врата и стъкло на задна лява врата, а на товарен автомобил „Рено Канго“ с рег.№ счупил стъклата на задна дясна врата и на задна лява врата на багажно отделение. След това, той започнал да нанася удари по част от готовата продукция на дружеството, която била складирана на двора, като счупил 1бр. троен стъклопакет с площ от 0,78 кв.м. и 1 бр. троен стъклопакет с площ от 1,25 кв.м. По това време на смяна бил охранителя - свид. М.. Когато чул шума от счупването на стъклата излязъл и видял подсъдимия, както и веднага уведомил управителя - свид. В.. К. поискал цигара на охранителя и използвал той да влезе в кабинката си, за да му даде, за да избяга от мястото на произшествието.

На място бил извършен оглед на местопроизшествието от 19.06.2021г. за времето от 01:45 часа до 02:30 часа, а с протокол за доброволно предаване бил предаден за нуждите на разследването 1бр. CD диск със записи от охранителните камери в обекта на „ПОЛИАЛ“ ООД.

Според заключението по съдебно-оценителната експертиза, изготвена в ДП пазарната стойност на счупените стъкла на автомобили е както следва: предно панорамно стъкло на товарен автомобил „Фиат Дукато Макси“ с рег.№ на стойност 420 лева, стъкло на предна лява врата на същия товарен автомобил на стойност 175 лева, стъкло на задна лява врата на този товарен автомобил на стойност 130 лева, стъкло на задна лява врата на багажно отделение на товарен автомобил „Рено Канго“ с рег.№СВ3035НТ на стойност 140 лева и стъкло на задна дясна врата на багажно отделение на същия товарен автомобил на стойност 100 лева, а стойността на стъклопакетите е, както следва: 1бр. троен стъклопакет с площ от 0,78 кв.м. на стойност 58.50 лева и 1 бр. троен стъклопакет с площ от 1,25 кв.м. на стойност 93.75 лева или всички вещи са на обща стойност 1117.25 лева, при минимална работна заплата за страната от 650 лева към датата на деянието.

Според справката за съдимост, В. К. не е осъждан.

При тези факти, съдът, намира че подсъдимият е осъществил от обективна и субективна страна състава на престъплението по чл.216, ал.1 от НК и следва да бъде признат за виновен по така повдигнатото обвинение.

Категорично се установи от самопризнанията на подсъдимия, които се потвърждават от показанията на всички свидетели и протокола за оглед на местопроизшествие, времето и мястото на извършване на престъплението - на 19.06.2021г. около 01:00 часа в гр. С, ул. „К“ № в производствена база на „ПОЛИАЛ“ ООД, когато К. е отишъл и е унищожил, като е счупил стъклата на два автомобиля и част от готовата продукция на дружеството.

Категорично от същите доказателствени източници, се установи авторството на деянието - К. е негов извършител. Той с прът е нанасял удари по стъклата на двата товарни автомобили, от които те са счупили, както и е счупил два стъклопакета с

различна големина.

От самопризнанията на подсъдимия и показанията на свидетелите, както от протокола за оглед на местопроизшествие, се установи формата на изпълнителното деяние - подсъдимият противозаконно е унищожил чужди движими вещи. Стъклата на автомобилите са счупени и те не могат да се използват по предназначение, поради което е следвало да се подменят с нови, т.е. не са годни за поправка. Същото се отнася и до двата стъклопакета, които според мястото и големината на последиците от удара не могат да се монтират на определените места, т.е. не могат да се използват по предназначение, а следва да се изработят нови.

Стойността на повреденото имуществено се установява от заключението по оценителната експертиза.

Деянието е извършено умишлено при форма на вината пряк умисъл, тъй като подсъдимият е съзнавал общественотоопасния характер на деянието, предвиждал е общественотоопасните последици и е целял тяхното настъпване.

При конкретизиране на вида и размера на наказанието, съдът е длъжен да съобрази разпоредбата на чл.373, ал.2 от НПК и да приложи чл.58а от НК, по-конкретно чл.58а, ал.1 от НК. Съдът като смекчаващи вината обстоятелства отчете чистото съдебно минало на подсъдимия, изказаното съжаление за стореното и изминалия период от време от датата на деянието, не по вина на подсъдимия. Като отегчаващо вината обстоятелство се отчете стойността на повредените вещи, които са около двойния размер на минималната работна заплата за страната. Така, при превес на смекчаващите вината обстоятелства, съдът е определил наказанието Лишаване от свобода в минимален срок от три месеца, поради което не го е редуцирал с 1/3 по правилата на чл.58а, ал.1 от НК, тъй като ще противоречи на разпоредба на чл.39, ал.1 от НК, а в санкционната част на чл.216, ал.1 от НК няма предвиден минимален срок на лишаването от свобода. За постигане на целите на наказанието и при наличие на предпоставките на чл.66, ал.1 от НК, съдът е намерил, че Лишаването от свобода не следва да се изтърпява ефективно, а го е отложил за изпитателен срок от три години.

На осн. чл.189, ал.3 от НПК, подсъдимият е осъден да заплати в полза на МВР, направените на ДП разноски за възнаграждение на вещи лица, в размер на 247.75лв. На осн. чл.190, ал.2 от НПК, подсъдимият е осъден да заплати в полза на СРС държавна такса в размер на по 5.00лв. при служебно издаване на 2бр. изпълнителни листа. При влизане на присъдата в сила, в полза на МВР ще се издаде първият изпълнителен лист за присъдените разноски от ДП, за което на СРС ще се дължи първата държавна такса. На подсъдимия ще бъде изпратено уведомление за доброволно изпълнение по ДОПК, да заплати на СРС тази първа държавна такса от 5.00 лева в 7-дневен срок и ако К. не стори това, ще се наложи издаване на втори изпълнителен лист, за което на СРС ще се дължи и втора държавна такса от 5.00 лева.

Водим от тези съображения, съдът постанови присъдата си.

РАЙОНЕН СЪДИЯ: